

Samenvatting

'Een vrouw die haar man begraaft, wordt weduwe genoemd, een man die zonder zijn vrouw achterblijft, weduwnaar. Een kind zonder ouders is wees. Maar hoe heten vader en moeder van een gestorven kind?' Na de dood van zijn dochtertje Isa vond P.F. Thomése zichzelf terug in doodstille kamers, tussen onervaren woorden, die hij nog moest leren schrijven.

Schaduwkind is het adembenemende relaas van dit zoeken naar woorden. Een heel leven wordt overhoop gehaald, elke betekenis moet opnieuw worden uitgevonden. 'Als ze ergens nog is, dan in de taal.'

Recensie

Indringend relaas van de bekende auteur (1958). Dit autobiografische verhaal is onderverdeeld in een vijftigtal korte fragmenten en gaat over de dood van zijn pasgeboren dochtertje Isa. Thomése wisselt passages van ontreddeering, diepgaande rouw en sprakeloosheid af met stukjes over het geluk van het prille vaderschap. Het boekje is opvallend weinig emotioneel en met een zekere afstand geschreven vanuit een mannelijk (vaderlijk) perspectief. De auteur probeert het onzegbare te zeggen in een mooie literaire en symbolische taal, met als doel zijn schaduwkind (een soort engeltje) vast te leggen in die taal. Voor een breed publiek.

Redactie